

VARIA.

Hoe men ook den stift voor een stifttand vormt (vierkant, rond, gegroefd) steeds zorge men er voor, dat de *uiterste* spits zeer scherp zij; een stomp uiteinde perst het cement samen en de tand blijft onderweg steken; een scherp uiteinde breekt zich baan.

Een groote wasvorm voor goudinlegvulling laat zich goed uit de caviteit lichten als men van fijn gouddraad een U-vorm buigt; de beenen van de U smelt men op eenigen afstand (niet te dicht bij elkaar) in de was; het wasvormpje laat zich nu vertikaal opbeuren als een mandje aan zijn hengsel.

Molaarbanden naar Angle gaven me boven rechts en onderlinks moeite bij 't plaatsen, daar het aandraaien der linguaal gelegen moertjes moest geschieden in de richting van de kaak à en 't kostte me heel wat moeite tijdens het aanschroeven het bandje op z'n plaats te houden. Sedert ik echter voor de genoemde gevallen links-draaiende moertjes gebruik, geschiedt het aandraaien in de richting van den tand en is 't bezwaar opgeheven.
